

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΕΡΚΥΡΑΣ, ΠΑΞΩΝ & ΔΙΑΠΟΝΤΙΩΝ ΝΗΣΩΝ

ΓΡΑΦΕΙΟ ΝΕΟΤΗΤΟΣ

Στον Θεό βρίσκω την ψυχή μου!

ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΟ ΒΟΗΘΗΜΑ

ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΥ ΕΤΟΥΣ 2016-2017

ΚΕΡΚΥΡΑ 2016

Η ελπίδα στον Θεό

Α. Η πεποίθηση

Όταν ιδρύθηκε το Κοινόβιο του Οσίου Θεοδοσίου στην Παλαιστίνη, ήταν τόσο φτωχό που συχνά δεν υπήρχαν ούτε τα απολύτως αναγκαία για τη συντήρηση των μοναχών.

Κάποιο Μέγα Σάββατο απόγευμα, οι αδελφοί έψαχναν απελπισμένοι ολόκληρο το μοναστήρι. Δεν ζητούσαν μεγάλα πράγματα. Για τίποτε φαγώσιμο ούτε συζήτηση πια δεν γινόταν. Μια μικρή προσφορά κοίταζαν να βρουν, ξεχασμένη από άλλη φορά, για να μη στερηθούν τη Θεία Κοινωνία. Αδύνατον ν' ανακαλύψουν. «Κι εδώ στέρηση», συλλογίζονταν. Το είπαν στο Γέροντα τους τον Όσιο Θεοδόσιο. Τους άκουσε με απόλυτη ηρεμία σα να συνέβαιναν όλα αυτά σε ξένη περιοχή. Ούτε την ανησυχία τους φαινόταν να συμμερίζεται ο ουράνιος εκείνος άνθρωπος και έδωσε διαταγή να είναι έτοιμο για τη νυκτερινή Λειτουργία το Άγιο Βήμα, και η τράπεζα για το πασχαλινό γεύμα.

- Μάταιη παρηγοριά, ψιθύρισαν μερικοί.

Ο Όσιος έκανε πως δεν άκουσε.

- Μήπως έγινε ασθενέστερος στη δύναμη ή πιο άτονος στο να χορηγεί και σήμερα Εκείνος που έθρεψε με το μάννα ολόκληρο λαό στην έρημο και χόρτασε τόσο πλήθος με πέντε ψωμιά;

Θαύμαζαν οι μοναχοί την πεποίθηση του Ηγουμένου τους, μα δεν κατόρθωσαν να τη συμμερισθούν.

Βασίλευε ο ήλιος όταν χτύπησε την πόρτα του Μοναστηριού κάποιος άγνωστος. Μαζί του έφερνε δυο καμήλες φορτωμένες.

-Πήγαινα μια μικρή δωρεά σε κάποια σκίτη λίγο πιο πέρα από το Μοναστήρι σας, εξήγησε στους αδελφούς. Μα μόλις έφτασα εδώ, τα ζώα μου σταμάτησαν και με κανένα τρόπο δεν μπορούσα να τα κάνω να προχωρήσουν βήμα. Λέω μήπως θέλει ο Θεός ν' αφήσω σε σας αυτά τα λίγα τρόφιμα;

Λίγα τρόφιμα! Αυτά έφτασαν ως την Πεντηκοστή και πέρα ακόμη. Ούτε προσφορές έλειπαν για τη Θεία Λειτουργία από την ανέλπιστη δωρεά.

-Πολύ μεγάλη η ελπίδα! Έλεγαν μεταξύ τους οι καλόγεροι του Οσίου Θεοδοσίου και ευλαβούνταν τον Άγιο Γέροντα τους που τον στόλιζε κι αυτή.

Β. Η ελπίδα και η κληρονομιά

Αν όντως πιστεύεις πως ο Θεός είναι παντοδύναμος και αληθινός, λέει ο ΑΒβάς Ευπρέπιος, στήριζε σ' Αυτόν μόνο την ελπίδα σου και να είσαι βέβαιος πως θα κληρονομήσεις τα αγαθά Του.

Ερμηνευτικά σχόλια

Μέγα Σάββατο: η ημέρα πριν την Κυριακή του Πάσχα, της μεγαλύτερης γιορτής των Χριστιανών είναι ιδιαίτερη. Αν και είναι μέρα αυστηρής νηστείας και λύπης μιας και ο Χριστός είναι ακόμη στον Τάφο, όλοι έχουμε μια εσωτερική χαρά γιατί περιμένουμε να ακούσουμε το σωτήριο νέο της Ανάστασης. Γι' αυτό στολίζουμε το σπίτι μας, κάνουμε ψώνια και ετοιμάζουμε

πολλά και νόστιμα φαγητά, γλυκά και κουλούρια για να τα απολαύσουμε την επόμενη μέρα μαζί με συγγενείς και φίλους.

Έψαχναν απελπισμένοι: Οι μοναχοί είχαν χάσει την ελπίδα τους γιατί δεν μπορούσαν να βρουν λύση στο πρόβλημα τους. Πολλές φορές κι εμάς μας πιάνει απελπισία όταν αντιμετωπίζουμε κάποιο εμπόδιο και στενοχωριόμαστε γιατί δεν ξέρουμε πώς να το ξεπεράσουμε. Κάποια δύσκολη άσκηση στα μαθηματικά, κάποιο παιδί που μας κοροϊδεύει στο σχολείο, κάποιο πρόβλημα υγείας σε αγαπημένο πρόσωπο, πράγματα που μας κάνουν να αγχωνόμαστε γιατί δεν μπορούμε να τα διαχειριστούμε. Μάλιστα, στις μέρες μας που υπάρχει οικονομική κρίση και στη χώρα μας δεν έχουμε πολλά χρήματα, αρκετοί άνθρωποι φτάνουν μέχρι και στην αυτοκτονία γιατί δεν μπορούν πια να έχουν όλα όσα θέλουν. Πρέπει όμως να ξέρουμε ότι αν για εμάς κάτι είναι αδύνατο, για το Θεό όλα είναι δυνατά, κι αν εμείς δε βρίσκουμε λύση, ο Θεός μπορεί να κάνει κάτι για να βγούμε από το αδιέξοδο.

για να μη στερηθούν τη Θεία Κοινωνία: Οι μοναχοί δεν έψαχναν ψωμί για να καλύψουν τη βιολογική αλλά την πνευματική τους πείνα. Για εκείνους το πιο σημαντικό ήταν η ένωση με το Χριστό μέσω της Θείας Κοινωνίας. Εμείς από την άλλη μεριά σκεφτόμαστε μόνο τα θέλω μας, τα αγαπημένα μας φαγητά, τον ύπνο μας, το παιχνίδι μας και ξεχνάμε ότι το Πάσχα αλλά και κάθε Κυριακή που γιορτάζουμε την Ανάσταση, αυτές οι πρώτες πρωινές ώρες είναι αφιερωμένες στη σχέση μας με το Χριστό και το σώμα του που είναι η Εκκλησία.

Το είπαν στο Γέροντα τους: Η εξομολόγηση αλλά και η καθοδήγηση από τον πνευματικό πατέρα είναι απαραίτητη για κάθε Χριστιανό. Συνεχώς μας πειράζουν τα ταγκαλάκια και η σκέψη μας ή οι πράξεις μας δεν έχουν καλή πρόθεση. Ο πνευματικός μας πατέρας είναι εκείνος που μπορούμε να του εξομολογηθούμε όλες μας τις αμαρτίες και τους προβληματισμούς, κι είναι εκείνος που έχει τη φώτιση από το Θεό να μας συμβουλεύει και να μας βοηθάει να προοδεύουμε πνευματικά.

με απόλυτη ηρεμία: Όταν απελπιζόμαστε, όπως οι μοναχοί στην ιστορία μας, δεν χρειάζεται να σκεφτόμαστε με το μυαλό, αλλά με την καρδιά μας. Να σκεφτούμε ήρεμα ότι αφού εμείς δεν μπορούμε να βρούμε λύση στο πρόβλημα μας, τότε ο Θεός θα προνοήσει και θα βάλει το χέρι του για να μας βοηθήσει.

θέλει ο Θεός ν' αφήσω σε σας αυτά τα λίγα τρόφιμα: Ο Θεός γνωρίζει ποιες είναι ανάγκες μας και κάθε φορά που δεν μπορούμε μόνοι μας να τις καλύψουμε, στέλνει Εκείνος ό,τι είναι απαραίτητο. Άλλες φορές μπορεί να είναι κάτι υλικό, όπως το φαγητό, μπορεί όμως να μας στείλει έναν άνθρωπο που θα έχει τη γνώση να βρει λύση στο πρόβλημα μας, μπορεί ακόμα να μας στείλει φώτιση κι από εκεί που δεν ξέρουμε ποια απόφαση να πάρουμε ξαφνικά να γίνουν όλα ξεκάθαρα. Ο Θεός είναι πατέρας μας και ποτέ δεν αφήνει τα παιδιά του αβοήθητα.

έφτασαν ως την Πεντηκοστή και πέρα ακόμη: Από εκεί που δεν είχαν τίποτε οι μοναχοί, ξαφνικά βρέθηκαν με πολλά τρόφιμα. Παρόλο όμως που για καιρό είχαν στερηθεί το φαγητό, έκαναν καλή διαχείριση και τους έφτασαν για πολλές μέρες. Δεν αρκεί λοιπόν να περιμένουμε μόνο τη βοήθεια του Θεού αλλά όταν αυτή έρχεται πρέπει κι εμείς να ξέρουμε πώς να τη χρησιμοποιήσουμε.

Πολύ μεγάλη η ελπίδα: Ο Όσιος Θεοδόσιος μας έδειξε ότι δεν χρειάζεται να χάνουμε την ελπίδα μας στο Θεό γιατί Εκείνος στέλνει ότι έχουμε ανάγκη. Αυτό που έχουμε εμείς να κάνουμε είναι να προσευχόμαστε, να ζητάμε τη βοήθεια του Θεού, όπως θα την ζητούσαμε από τον πατέρα μας και να έχουμε τη βεβαιότητα ότι Εκείνος δεν θα μας αφήσει. Μια πρόταση αρκεί: «Κύριε Ιησού Χριστέ ελέησον με τον αμαρτωλό».

αββάς: είναι τίτλος που δίνεται σε μοναχούς οι οποίοι είναι πνευματικοί πατέρες, καθοδηγούν άλλους μοναχούς στη μοναχική ζωή. Σημαίνει «πατέρας».

Αν όντως πιστεύεις στο Θεό: Πολλοί λένε ότι πιστεύουν στο Θεό αλλά με την πρώτη δυσκολία αγχώνονται, στενοχωριούνται και απελπίζονται. Αληθινή πίστη έχει εκείνος που έχει τη βεβαιότητα ότι ο Θεός θα προνοήσει για τις ανάγκες του.

θα κληρονομήσεις τα αγαθά Του: Πολλές φορές ζητάμε από το Θεό ακριβά παιχνίδια, ακριβά ρούχα, ακριβά παπούτσια. Αυτά όμως τα υλικά αγαθά μας κάνουν πιο εγωιστές, αλαζόνες και μας απομακρύνουν από τους συνανθρώπους και το Χριστό. Τα αγαθά που κληρονομεί ένας

